

MINISTERUL FINANTELOR PUBLICE
AGENȚIA NAȚIONALĂ DE ADMINISTRARE FISCALĂ
DIRECȚIA GENERALĂ REGIONALĂ A FINANTELOR PUBLICE

DECIZIA nr. 458 din 2013
privind soluționarea contestației formulate de
X din, jud.

Cu adresa nr./03.07.2013, înregistrată la Direcția Generală a Finanțelor Publice sub nr./08.07.2013, **Direcția Regională pentru Accize și Operațiuni Vamale** a înaintat dosarul contestației formulate de **d-na X** din,, nr. ., bl. ., ap. ., jud., împotriva *Deciziei pentru regularizarea situației privind obligațiile suplimentare stabilite de controlul vamal nr. din 15.04.2013 emisă de D.R.A.O.V.*

Obiectul contestației îl constituie suma totală de **Y** reprezentând taxe vamale, accize, TVA și accesorii aferente acestora.

Contestația a fost depusă în termenul legal de 30 de zile prevăzut de art. 207 alin.(1) din O.G. nr.92/2003 privind Codul de procedură fiscală, actualizată - Titlul IX "*Soluționarea contestațiilor formulate împotriva actelor administrative fiscale*", respectiv actul atacat a fost comunicat contestatoarei la data de 04.06.2013 prin publicarea pe site-ul Autorității Naționale a Vămirilor, iar contestația a fost depusă la poștă în data de 27.06.2013 și înregistrată la D.R.A.O.V. sub nr./28.06.2013.

Procedura fiind îndeplinită, s-a trecut la analiza pe fond a contestației.

I. Susținerile contestatoarei sunt următoarele:

"[...] Sumele imputate subsemnatei sunt nelegale și netemeinice deoarece la stabilirea lor reprezentanții instituției dv. nu au ținut cont de următoarele aspecte.

MOTIVELÉ DE NELEGALITATE ALE DECIZIEI pentru regularizarea situației,/15.04.2013

DECIZIA încalcă următoarele prevederi din Codul de procedură fiscală

Art.44 Comunicarea actului administrativ fiscal [...]

Art.45 Opozabilitatea actului administrativ fiscal [...]

MOTIVE DE NETEMEINICIE ALE DECIZIEI

Pe data de 19.04.2012 Autoritatea Națională a Vămirilor, Biroul Vamal Otopeni Călători, a emis Adeverințele de reținere a bunurilor prin care mi-au fost reținute mai multe bunuri, considerându-se că nu am voie să le introduc în România.

Autoritatea vamală a formulat plângere penală împotriva subsemnatei pentru infracțiunea prevăzută de art.2961 lit. I din Legea 571/2003 coroborată cu art.1 pct.86 din OUG nr.125/2011. Conform Ordonanței prim-procurorului Parchetului de pe lângă Judecătoria Buftea, în temeiul art.249 rap. la art.10 alin.I lit.d) din Codul de procedură penală, sa dispus scoaterea de sub urmărire penală a subsemnatei sub aspectul comiterii infracțiunii de deținere de către orice persoană în afara antrepozitului fiscal sau comercializarea pe teritoriul României a produselor accizabile supuse marcării, potrivit titlului VII, fără a fi marcate sau marcate necorespunzător ori marcaje false [...].

Pe data de 22.03.2013 Autoritatea Națională a Vămirilor - Direcția Regională pentru Accize și Operațiuni Vamale, mi-a comunicat faptul că bunurile reținute pe data de 19.04.2012 nu se pot restitui și vor fi confiscate.

Prin Decizia pentru regularizarea situației,/15.04.2013, sa stabilit împotriva subsemnatei obligația de a plăti suma totală de reprezentând taxe vamale, accize, TVA, dobânzi taxe vamale, dobânzi accize, dobânzi TVA, penalități taxe vamale, penalități accize și penalități TVA, sumă calculată la bunuri care mi-au fost confiscate.

Legea nr.86/2006 privind Codul vamal al României, cu modificările și completările aduse de: Ordonanța de Urgență nr.33/2009 [...]; Legea nr.291 [...]; Ordonanța de Urgență nr.54/2010 [...] prevede la Art.256 [...].

De asemenea, Regulamentul (CEE) nr.2913/92 al Consiliului din 12 octombrie 1992 de instituire a Codului Vamal Comunitar (JO L 302, 19.10.1992, p.1) la Articolul 233 prevede [...].

Ca urmare, este fără putere de tăgadă faptul că subsemnata nu pot fi obligată la plata de taxe vamale și accesorii pentru bunuri care mi-au fost confiscate deoarece aceste creanțe au fost stinse. [...]."

II. Prin Decizia pentru regularizarea situației privind obligațiile suplimentare stabilite de controlul vamal nr. 116 din 15.04.2013, organele vamale din cadrul Direcției Regionale pentru Accize și Operațiuni Vamale au constatat următoarele:

"Având în vedere adresa nr./11.05.2012 a Inspectoratului General al Poliției de Frontieră - Centrul de Supraveghere și Controlul Trecerii Frontierei Aeroporturi Otopeni, înregistrată la D.R.A.O.V. sub/21.05.2012, prin care se solicită comunicarea prejudiciului creat bugetului de stat de către numita X, precum și adresa Serviciului Juridic din cadrul D.R.A.O.V. /J/28.03.2013 prin care se solicită întocmirea Deciziei pentru Regularizarea Situației pentru X, având în vedere dispozițiile reprezentantului Ministerului Public - Parchetul de pe lângă Judecătoria Buftea, dată prin Ordonanța/23.10.2012 în dosarul de urmărire penală/P/2012.

Luând în considerare constatările efectuate de către reprezentanții Inspectoratului General al Poliției de Frontieră - Centrul de Supraveghere și Controlul Trecerii Frontierei Aeroporturi Otopeni a rezultat faptul că în data de 29.04.2012, cu ocazia controalelor efectuate, învinuita X a fost depistată deținând un număr de Z de pachete de țigarete, mărcile Kent Nanotek Infina, Kent Nanotek Neo, Kent HD, Davidoff Lights Slim, Vogue Lilas și Parliament fără marcaje fiscale.

Datorită lipsei marcajelor fiscale, rezultă faptul că, pentru **cantitatea de Z pachete țigarete sunt întrunite indicii privind originea extracomunitară.**

Urmare a celor de mai sus, se constată faptul că, bunurile identificate, țigarete (care sunt încadrate tarifar la poziția tarifară 24022090000 și au un nivel al taxei vamale de bază de 57.6%, TVA de 24%, acciza minimă este de 71,04 euro/1000 țigarete), fără documente de proveniență, respectiv orice alt document care să ateste plata drepturilor vamale de import aferente acestor bunuri, aferente unui număr de Z pac. țigarete, au fost sustrate de la supraveghere vamală în conformitate cu art.63 din Codul vamal al României aprobat prin Legea 86/2006.

Valoarea în vamă a fost stabilită la o valoare de R pentru cantitatea de Z pachete țigarete, marca Kent Nanotek Infina, Kent Nanotek Neo, Kent HD, Davidoff Lights Slim, Vogue Lilas și Parliament, în conformitate cu Nota Internă STV nr./12.06.2012.

Astfel, se constată că, în conformitate cu prevederile art.224 și art.225 din Legea nr.86/2006, sunt întrunite premisele legale pentru a lua naștere o datorie vamală în sumă de R lei, pentru cele Z pachete țigarete de origine extracomunitară, care se stinge în conformitate cu prevederile art.256 litera a) din Legea 86/2006.

La această datorie vamală se vor adăuga dobânzi de întârziere calculate până la data de 29.04.2012, în conformitate cu art.255 (b) din Codul vamal al României aprobat prin legea 86/2006 și în baza art.119 (1), 120 (7) din OG 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, în cuantum de 0,04% din valoarea drepturilor de import pentru fiecare zi de întârziere de la data la care se datora la bugetul de stat, până în ziua achitării sumei datorate, după caz, precum și penalități de întârziere. [...]."

III. Din analiza documentelor anexate dosarului cauzei și având în vedere legislația în vigoare din perioada verificată, rezultă următoarele:

În conformitate cu prevederile art.612 din Regulamentul de aplicare a Codului vamal al României aprobat prin H.G.707/2006, cu modificările și completările ulterioare, "*Persoanele fizice pot introduce sau scoate din țară mărfuri fără caracter comercial, în limitele și în condițiile prevăzute de lege.*"

În situația introducerii de către o persoană fizică, pe teritoriul vamal al Uniunii Europene, al României în speța de față, a cantității de Z pachete de țigarete, reținute de către Biroul Vamal Otopeni Călători, este evident caracterul comercial al acestora și savârșirea unei ilegalități prin nedeclararea la organele vamale, prin urmare acestea nu pot beneficia de nicio scutire de drepturi de import, astfel, toată cantitatea de bunuri este supusă taxării integrale la import.

Art.79 alin.(3) din Regulamentul de aplicare a Codului vamal al României aprobat prin H.G.707/2006, cu modificările și completările ulterioare, precizează: "(3) În cazul bunurilor introduse în România de către persoane fizice, valoarea în vamă se determină potrivit normelor tehnice aprobate prin ordin al ministrului finanțelor publice."

Întrucât țigaretile deținute de d-na X în data de 29.04.2012 nu aveau marcaje fiscale, rezultă că acestea au origine extracomunitară.

Datoria vamală în cazul mărfurilor care provin din afara Uniunii Europene și au fost introduse ilegal în comunitate se compune din taxe vamale, accize și TVA.

Potrivit art. 202 din Regulamentul (CEE) nr. 2913/92 de instituire a Codului vamal comunitar, o datorie vamală la import ia naștere prin introducerea ilegală pe teritoriul vamal al Comunității a mărfurilor supuse drepturilor de import, în momentul în care mărfurile au fost introduse ilegal.

Debitorii vamali sunt: persoana care introduce ilegal astfel de mărfuri, orice persoană care a participat la introducerea ilegală a mărfurilor și care știa sau ar fi trebuit să știe în mod normal că o astfel de introducere este ilegală, precum și orice persoană care a dobândit sau deținut

mărfurile în cauză și care știa, sau ar fi trebuit să știe, în mod normal, în momentul achiziționării sau primirii mărfurilor, că ele au fost introduse ilegal.

Conform prevederilor art. 224 alin.(1) lit.a) din Legea nr. 86/2006 privind Codul vamal al României, cu modificările și completările ulterioare, "(1) Datoria vamală la import ia naștere și prin: a) introducerea ilegală pe teritoriul vamal al României a mărfurilor supuse drepturilor de import.", iar conform prevederilor art.225 alin.(1) din același act normativ, "(1) Datoria vamală la import ia naștere și prin sustragerea de sub supraveghere vamală a mărfurilor supuse drepturilor de import."

În ceea ce privește noțiunea de datorie vamală, în conformitate cu art.4 pct.13 din Legea 86/2006 privind Codul vamal al României, cu modificările și completările ulterioare, datoria vamală reprezintă obligația unei persoane de a plăti cuantumul drepturilor de import sau de export.

Având în vedere că, în cazul unui import regulamentar, conform prevederilor art. 101 alin.(1) și (2) din Legea 86/2006 privind Codul vamal al României,

"(1) Punerea în liberă circulație conferă mărfurilor străine statutul vamal de mărfuri românești.

(2) Punerea în liberă circulație atrage aplicarea măsurilor de politică comercială și îndeplinirea formalităților vamale prevăzute pentru importul mărfurilor, precum și încasarea oricăror drepturi legal datorate", iar potrivit art. 95 alin.(2) din același act normativ, "*În cazul în care acceptarea unei declarații vamale conduce la nașterea unei datorii vamale pentru mărfurile cuprinse în aceeași declarație, liberul de vamă se acordă numai dacă cuantumul datoriei vamale a fost plătit sau garantat [...]*", este evident că în cazul deținerii fără forme legale de astfel de produse, sau a unui import neregulamentar, drepturile de import se consideră că sunt datorate din același moment.

Potrivit art. 287 din Legea 86/2006, dispozițiile codului vamal și cele cuprinse în alte reglementări vamale privind plata, garantarea, înscrierea în evidențele contabile, stingerea datoriei vamale și remiterea drepturilor de import, cu excepția art. 163 și 247 se aplică în mod corespunzător și pentru taxa pe valoarea adăugată și pentru accize, care potrivit Codului fiscal, sunt în atribuțiile autorității vamale.

Referitor la TVA, la art. 136 din Codul fiscal s-a prevăzut că în cazul în care la import bunurile sunt supuse taxelor vamale, faptul generator și exigibilitatea intervin la data la care intervin faptul generator și exigibilitatea respectivelor taxe, iar conform art.157 alin. (3) din Legea 571/2003, "*Taxa pentru importuri de bunuri, cu excepția importurilor scutite de taxă, se plătește la organul vamal în conformitate cu reglementările în vigoare privind plata drepturilor de import.*"

În ceea ce privește accizele, potrivit art. 206²¹ alin. (7) din Legea 571/2003 privind Codul fiscal: "*Deținerea de produse accizabile în afara antrepozitului fiscal, pentru care nu se poate face dovada percepției accizelor, atrage plata acestora.*", iar la alin.(10) al aceluiași articol se precizează: "*Este interzisă deținerea unui produs accizabil în afara antrepozitului fiscal, dacă acciza pentru acel produs nu a fost percepută.*"

La art. 206⁹ din Codul fiscal este prevăzut:

"(1) Persoana plătitoare de accize care au devenit exigibile este: [...]

b) în ceea ce privește deținerea unor produse accizabile, astfel cum se menționează în art 206⁷ alin. (1) lit b): persoana care deține produse accizabile sau orice altă persoană implicată în deținerea acestora;

d) în ceea ce privește importul unor produse accizabile, astfel cum se menționează la art. 206⁷ alin.(1) lit.d): persoana care declară produsele accizabile sau în numele căreia produsele sunt declarate în momentul importului ori, în cazul unui import neregulamentar, orice altă persoană implicată în importul acestora."

Pentru considerentele expuse mai sus, având în vedere prevederile art. 224 și art. 225 din Codul vamal privind debitorii datoriei vamale, respectiv celelalte reglementări legale arătate referitoare la deținătorul de produse accizabile în afara unui regim suspensiv și care este pasibil la plata accizelor, se reține că, în baza informațiilor primite, organele vamale în mod legal au stabilit drepturile de import în sumă totală de Y, din care: Y taxe vamale, Y accize și Y TVA, astfel că suma de Y este legal datorată bugetului de stat de către d-na X.

Referitor la accesoriile în sumă totală de Y aferente drepturilor de import, precizăm că acestea au fost calculate conform prevederilor art.119 alin.(1), art.120 alin.(1) și art.120¹ din O.G. nr.92/2003 privind Codul de procedură fiscală, cu modificările și completările ulterioare, iar conform principiului de drept "*accesoriul urmează soarta principalului*", acestea sunt legal datorate bugetului de stat de către contestatoarele.

Referitor la susținerile din contestație, precizăm următoarele:

- Decizia pentru regularizarea situației privind obligațiile suplimentare stabilite la controlul vamal/15.04.2013 a fost comunicată d-nei X de către D.R.A.O.V. la data de 16.04.2013 prin poștă, cu scrisoare recomandată cu confirmare de primire, conform prevederilor art.44 alin.(2) din Codul de procedură fiscală, însă plicul de corespondență a fost returnat organului vamal de către Oficiul poștal cu mențiunea "*lipsă domiciliu*".

În conformitate cu prevederile art.44 alin.(2²) și alin.(3) din Codul de procedură fiscală, D.R.A.O.V. a procedat la comunicarea actului administrativ fiscal prin publicitate, prin afișarea concomitentă la sediul acesteia și pe pagina de internet a Autorității Naționale a Vămirilor a anunțului individual nr...../20.05.2013 prin care d-na X este înștiințată că a fost emisă Decizia pentru regularizarea situației privind obligațiile suplimentare stabilite la controlul vamal/15.04.2013.

În aceste condiții, se consideră că actul administrativ contestat a fost comunicat d-nei X în data de 04.06.2013, respectiv în termen de 15 zile de la data afișării anunțului, așa cum se prevede la art.44 alin.(3) din Codul de procedură fiscală.

Rezultă astfel că susținerea din contestație conform căreia Decizia pentru regularizarea situației privind obligațiile suplimentare stabilite la controlul vamal/15.04.2013 nu este opozabilă d-nei X întrucât actul administrativ fiscal nu a fost comunicat contribuabilei, nu poate fi reținută în soluționarea favorabilă a contestației.

- Din conținutul art. 270 alin. (1) și alin. (2) lit. a) din Codul vamal al României, adoptat prin Legea nr. 86/2006, cu modificările și completările ulterioare, rezultă că în cazul infracțiunii de contrabandă urmarea imediată constă în crearea unei stări de pericol pentru regimul vamal și producerea unei pagube bugetului public prin neplata taxelor vamale. Legătura de cauzalitate dintre urmarea imediată și oricare din acțiunile ce constituie elementul material al infracțiunii de contrabandă rezultă din însăși materialitatea faptelor. Prin urmare, subzistă problematica incidenței obiective a dispozițiilor legale referitoare la măsura de siguranță a confiscării speciale a bunurilor sau a mărfurilor care au făcut obiectul infracțiunii de contrabandă, concomitent cu recuperarea prejudiciului cauzat bugetului public prin neplata taxelor vamale.

Măsura de siguranță a confiscării speciale este dispusă în temeiul art. 118 alin. 1 lit. a) din Codul penal și este destinată să înlăture anumite stări de pericol, în condițiile în care neperceperea sumelor legale cuvenite statului pentru operațiunile de trecere a bunurilor sau a mărfurilor peste frontieră constituie prejudiciu la bugetul statului, taxele vamale fiind instituite în scopul realizării veniturilor bugetare, dar și ca măsuri protecționiste în plan economic.

În cazul infracțiunii de contrabandă, obligația de plată a taxelor vamale, ca drept de creanță al statului, instituie repararea pagubei și se circumscrie cadrului legal privind obiectul, exercitarea și rezolvarea acțiunii civile reglementat prin dispozițiile art. 14 și 346 din Codul de procedură penală.

Curtea de Justiție a Uniunii Europene, prin Hotărârea din 2 aprilie 2009 în Cauza C-459/2007 (Veli Elshani împotriva Hauptzollamt Linz, paragraful 38), a stabilit că "*pentru a determina stingerea datoriei vamale, punerea sub sechestru a mărfurilor neregulat introduse pe teritoriul vamal al Comunității trebuie să intervină înainte ca aceste mărfuri să treacă de primul birou vamal situat în interiorul acestui teritoriu*". Cu alte cuvinte, în cazul mărfurilor neregulat introduse pe teritoriul Comunității și descoperite după trecerea de primul birou vamal de frontieră, datoria vamală nu se stinge, chiar dacă ulterior acestea au fost sechestrate/confiscate.

Față de cele prezentate mai sus, rezultă că susținerea din contestație conform căreia datoria vamala s-a stins prin confiscarea bunurilor introduse ilegal în țară, nu poate fi reținută în soluționarea favorabilă a contestației.

Având în vedere cele prezentate mai sus, se va respinge ca neîntemeiată contestația formulată de d-na X, datoria vamală în sumă de Y (Y taxe vamale + Y accize + Y TVA), precum și accesoriile aferente în sumă de Y fiind legal datorate bugetului general consolidat.

IV. Concluzionând analiza pe fond a contestației formulată de d-na X din, jud., în conformitate cu prevederile art.216 alin.(1) din O.G. nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, actualizată, se

DECIDE :

1. Respingerea contestației ca neîntemeiată pentru suma totală de Y reprezentând taxe vamale accize TVA de plată în vamă și accesorii aferente acestora .

2. Conform prevederilor art.218 alin.(2) din O.G. nr. 92/2003, actualizată și ale art.11 alin.(1) din Legea nr. 554/2004 a contenciosului administrativ, prezenta decizie poate fi atacată la Tribunalul în termen de 6 luni de la data primirii.

DIRECTOR GENERAL,